

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Gazetka parafialna
WIETRZNO

16.01.2000 r Nr 3 (213)

***Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!***

Incarnationis mysterium

Bulla ogłaszająca Wielki Jubileusz Roku 2000

JAN PAWEŁ BISKUP

SŁUGA SŁUG BOŻYCH

DO WSZYSTKICH WIERNYCH

NA DRODZE KU TRZECIEMU TYSIĄCLECIU

POZDROWIENIE

I APOSTOLSKIE BŁOGOSŁAWIENSTWO c.d.

5. Obchody Jubileuszu budzą wspomnienia bardzo wielu wydarzeń historycznych. Wracamy myślą do roku 1300, gdy papież Bonifacy VIII, spełniając pragnienie całego ludu rzymskiego, otworzył uroczyste obchody pierwszego Jubileuszu w dziejach. Zgodnie z dawną tradycją < szczerego udzielania rozgrzeszeń i odpustów> tym, którzy w Wiecznym Mieście nawiedzili Bazylikę św. Piotra, zechciał udzielić z tej okazji < nie tylko jeszcze obfitszego, ale jak najpełniejszego odpuszczenia wszystkich grzechów>. Od tamtego czasu Kościół zawsze obchodził Jubileusz jako ważny etap swojej wędrówki ku pełni w Chrystusie.

Historia ukazuje, że jak wielkim przyjęciem Lud Boży przeżywał każdy kolejny Rok Święty, traktując go jako czas, w którym Jezusowe wezwanie do nawrócenia rozbrzmiewa szczególnie donośnie. Na tej drodze nie zabrakło także nadużyć i nieporozumień, ale znacznie liczniejsze były świadectwa autentycznej wiary i szczerego miłosierdzia. Godnym naśladowania przykładem jest tu postać św. Filipa Nereusza, który z okazji Jubileuszu 1500 roku, zainicjował praktykę *caritas romana* jako konkretny wyraz gościnności okazywanej pielgrzymom. Można by napisać długą historię świętości, przyjmując za punkt wyjścia właśnie obchody Jubileuszów oraz owoce nawrócenia, jakie łaska przebaczenia wydała w życiu wielu wierzących.

6. W czasie mojego pontyfikatu dane mi było ogłosić w 1983 roku nadzwyczajny Jubileusz z okazji 1950 – lecia odkupienia rodzaju ludzkiego. Tajemnica ta, dokonana przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, stanowi zwieńczenie wydarzeń wydarzeń, których początkiem było Wcielenie Syna Bożego. Obecny Jubileusz słusznie zatem można nazwać < wielkim>, Kościół zaś gorąco pragnie przyciągnąć wszystkich wiernych, aby ofiarować im radość pojednania. Cały Kościół wzniesie hymn uwielbienia i wdzięczności ku Ojcu, który w swej niezrównanej miłości dozwolił, byśmy byli w Chrystusie < współobywatelami świętych c.d. str 2

Dom pełen serca

Ojcowie opuszczeni przez dzieci

Kiedy słyszymy określenie „opuszczone gniazdo”, przychodzi nam najczęściej na myśl obraz pogrążonej w smutku i tęsknocie matki, której dzieci wywędrowały daleko w świat. Badania wykazują jednak, że ojcowie tak samo, a może nawet bardziej, przeżywają ból rozłąki z dziećmi.

Film „Ojciec narzeczonej” w niezwykle sposób ilustruje miłość ojca do córki i ból związany z jej odejściem. Podczas rodzinnego obiadu córka informuje o swoich zaręczynach. George – ojciec – nie wierzy własnym uszom. Ciągłe jeszcze miał przed oczami obraz kilkuletniej dziewczynki. Obserwował, jak z wolna zmieniała się z dziesięcioletniego urwisa w osiemnastoletnią kobietę. I teraz jego mała córeczka dorosła i odchodzi od niego. Do tej pory, zarówno kiedy była kilkuletnim dzieckiem, jak piękną dorosłą już dziewczyną, on był dla niej najważniejszym mężczyzną. Jednakże czas ten bezpowrotnie przeminął i pozostał tylko smutek nadchodzącej rozłąki.

Przeżycia George’a nie są niczym niezwykłym. Niedawno przeprowadzono ankietę badającą stan emocjonalny rodziców, których dzieci zaczęły studia z dala od domu. Wbrew potocznym opiniom okazało się, że ojcowie gorzej niż matki znosili rozstanie. Ich ból brał się głównie z żalu. Nagle zrozumieli, że pochłonięci pracą nigdy nie mieli czasu na zbudowanie prawdziwej więzi emocjonalnej z dziećmi. W momencie, kiedy zaczęły one dorosłe życie z dala od domu, było już na to za późno.

Niech będzie to przestroga i zachęta dla tych, których dzieci nie opuściły jeszcze rodzinnego gniazda. Wykorzystajcie ten czas wspólnie. Moment rozstania może bowiem nadejść szybciej niż myślicie.

c.d. ze str 1

i domownikami Boga>. Z okazji tego wielkiego święta zostają serdecznie zaproszeni do udziału w naszej radości także wyznawcy innych religii, jak również ci, którzy dalecy są od wiary w Boga. Jako bracia należący do jednej ludzkiej rodziny przekroczymy razem próg nowego tysiąclecia, które od nas wszystkich wymagać będzie wysiłku i odpowiedzialności.

Nam, wierzącym, Rok jubileuszowy ukaże całą głębię odkupienia, jakiego dokonał Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Po tej śmierci nikt nie może być odłączony od miłości Boga, chyba że z własnej winy. Łaska miłosierdzia wychodzi naprzeciw wszystkim, aby wszyscy, którzy zostali pojednani, mogli też dostąpić <zbawienia przez Jego życie>. c.d.n.

Dziś tj. 16.01.2000 r

NIEDZIELA 2 zw.

Dziś dzień szczególnej modlitwy w intencji Ojca Świętego Jana Pawła

II. po południu nabożeństwa nie będzie ☼
Od wtorku rozpoczyna się Oktawa Modlitwy o Zjednoczenie Chrześcijan ☼
We środę nowenna nieustająca, hołd Matce Bożej składają uczniowie kl. gimnazjalnej ☼
W tym tygodni jest szkoła modlitwy dla klas V do VII. ☼
Spotkania zgodnie z uzgodnieniami w grupach. ☼
Msze św. codziennie o godz. 16³⁰ ☐
W sob. Mszy św. nie będzie.

Bo kto z wiarą przyjmuje chrzest, wyrzeka się diabła, a oddaje się Chrystusowi; odrzuca wroga a wyznaje Chrystusa Boga; porzuca stan niewolniczy i przyjmuje usynowienie; wychodzi z wody jaśniejący jak słońce, promieniujący usprawiedliwieniem, a co najważniejsze: zostaje synem Bożym i współdziedzicem Chrystusa.

W tym tygodniu za łaskę

chrztu św. Dziękuje: 17.01

Sławomir Godek; 18.01 Mi-

chalina Kusiak, Marcin Przy-

była; 19.01 Stanisław Pac;

20.01 Zofia Kucharska; 21.01

Paulina Uliasz, Danuta Wój-

towicz; 23.01 Adam Czelniak

Wszelka miłość pochodzi od Boga i jest odbiciem miłości, jaką Stwórca żywi do całego stworzenia. Miłość mężczyzny i kobiety jest odbiciem miłości Boga do ludzi. Sakrament małżeństwa to przede

wszystkim sakrament miło-

ści. W tym tygodniu za sa-

krament małżeństwa dzię-

kują: 17.01 Danuta i Zbigniew

Piotrowski; 18.01 Maria i Sta-

nisław Kozubał; 21.01 Grażyna

i Zygmunt Nowak; 23.01 Zofia

i Jan Zborowski.

A dusze wiernych zmarłych, oczekujące na zmartwychwstanie z Chrystusem

niech odpoczywają w pokoju wiecznym;

W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze wiernych: 17.01 + Maria

Kochańska, + Jacek Kręzałek;

18.01 + Aniela Ukleja; 20.01

+ Maria Guzik; 21.01 + Jozafat

Biały; 22.01 + Elżbieta Cy-

sarz; 23.01 + Tadeusz Bek, +

Henryk Czapka. *Wieczny od-*

poczywanie racz im dać Panie!

W kościele sprzątały: Regina Janus,

Ewa Przysasz i Małgorzata Pachana.

Bóg zapłać!

Msze św. 1. Pon. 17.01 + Jacek Kręzałek

; 2. wt. 18.01 + Maria i Agnieszka

Czaja ; 3. Śr. 19.01 + _____; 4.

Czw. 20.01 ++ Maria i Tadeusz Gu-

zik; 5.P. 21.01 + Elżbieta i Stanisław

Cysarz ; 6.S. 22.01 + _____;

7.N. 23.01 + _____

Przyjęcie chłopców do grona ministrantów.

Trudna to sprawa w naszej parafii. Mała liczebnie, mało chłopców, a nie wszyscy wyrażają wolę służenia Panu Jezusowi i parafii w posłudze ministranckiej. Piękno tej służby odkrywają chłopcy powołani przez Pana Jezusa, tak jak kiedyś Apostołowie. Muszą nie jeden raz zostawić atrakcyjne rozrywki, aby iść i służyć. Pierwszym Sługą Pana jest Jezus Chrystus. To w Jezusie Chrystusie ministrant musi odkryć, że służba Bogu jest jest najpiękniejszym przymiotem człowieka, znakiem Bożego wybrania. Przez ministrantów wyróżnieni jesteście także i wy Drodzy Rodzice. Dlatego razem ze swoimi chłopcami radujcie się tym Bożym darem i pielęgnujcie go, aby nie zmarniał prze niedbalstwo i niewierność podjętym obowiązkom. Wzorów służby Panu mamy wiele w Biblii. Dziś w dniu przyjęcia, niech wzorem będzie Samuel i jego rodzice Elkana i Anna, która przyprowadziła Samuela do Helego i powiedziała: „Oto ja oddaję go Panu ... Chłopiec pozostał, by służyć Panu przy kapłanie Helim.”

Słowo Biskupów Polskich na Wielki Jubileusz Narodzenia Zbawiciela c.d.

4. Czas Bożego miłosierdzia

Jubileusz to czas spotkania z Bogiem bogatym w miłosierdzie, który pochyla się nad słabym i grzesznym człowiekiem. Bóg odpuszczając człowiekowi jego grzechy pragnie odnowić w nim swoje podobieństwo. Czyni to dlatego ponieważ go miłuje i pragnie odnowić w nim przywrócić utraconą godność dziecka Bożego.

Następstwem otwarcia się na Boże miłosierdzie jest nawrócenie człowieka, który wyzka się zła i nawiązuje ponownie więź miłości z Chrystusem.

Spotkanie grzesznego człowieka z miłosiernym Bogiem dokonuje się w sakramencie pojednania mocą którego otrzymujemy odpuszczenie grzechów i win. Łaska Jubileuszu może zostać dopełniona odpustem, mocą którego „ zostaje дарowana skruszonemu grzesznikowi kara za grzechy złagodzone już co do winy.

Szczególną łaską roku miłosierdzia jest nowe dzieło: Sanktuarium Miłosierdzia Bożego jakie powstaje w Krakowie – Łagiewnikach. Nowe Sanktuarium będzie nie tylko miejscem spotkania z bożym miłosierdziem, ale również szkołą kształtowania postaw otwartych na ludzką biedę.

5. Czas nawrócenia i pojednania

Jako chrześcijanie i Polacy nie możemy pominąć trudnych spraw dotyczących naszej ziemskiej Ojczyzny. Czas Jubileuszu to czas odnowy i pojednania z Bogiem i pomiędzy ludźmi. Pojednania takiego brakuje zarówno w życiu rodzinnym, jak i wielu przejawach życia społecznego. Bóg w Jezusie Chrystusie pojednał nas ze sobą przez to, że zniszczył grzech. Pociąga to za sobą wielkie moralne zobowiązanie, aby usuwać to wszystko co dzieli ludzi. „ U progu nowego milenium chrześcijanie winni stanąć w pokorze przed Panem, aby zastanowić się nad odpowiedzialnością, jaką i oni ponoszą za różne przejawy zła w dzisiejszym świecie. W naszej epoce bowiem, choć rozjaśnionej licznymi światłami, nie brak również cieni”.

Z radością, ale nie bez niepokoju, uczestniczymy w życiu naszej Ojczyzny. Radość nasza ma swe źródło również i w tym, że od dziesięciu lat żyjemy w wolnym i suwerennym państwie. Im bardziej kochamy naszą Ojczyznę, tym bardziej jesteśmy z troskani o jej los. czas rachunku sumienia oraz solidarność z wszystkimi uczestnikami polskich przemian skłaniają nas do refleksji nad wyzwaniem, których doświadcza nasze społeczeństwo na progu trzeciego tysiąclecia.

6. Wdzięczność za odzyskaną wolność

Wydarzenia roku 1989 rozpoczęły proces odnowy życia społecznego, gospodarczego i politycznego w naszym kraju. Przez dziesięć ostatnich lat przeszliśmy długą drogę tworzenia od nowa struktur naszego państwa, odrodzenia życia gospodarczego oraz kształtowania nowej kultury życia społecznego. Nasze wcześniejsze nadzieje nabierały realnych kształtów przez powstawanie instytucji państwa demokratycznego, gospodarki rynkowej i samorządności.